

Gepensioneerde wint zaak tegen Bpf

Pensioenrechtadvocaat Teun Huijg bespreekt in IPNederland opmerkelijke uitspraken in de pensioenrechtspraak. In deze aflevering: een gepensioneerde krijgt bijna tweemaal zoveel pensioen als waar hij reglementair recht op had.

TEKST Teun Huijg

Een deelnemer neemt deel in een verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds (hierna: Bpf). In mei 2007 – vier maanden voordat hij 65 werd – informeerde het Bpf hem schriftelijk over de hoogte van zijn jaarlijks ouderdomspensioen. Hij zou recht hebben op ruim 22.000 euro. Niet lang daarna corrigeerde het Bpf zich en meldde de deelnemer schriftelijk dat hij niet recht had op 22.000, maar op bijna 40.000 euro.

De deelnemer zocht tot tweemaal toe telefonisch contact met het fonds. Beide keren bevestigde het Bpf dat hij recht had op het gecorrigeerde, hogere bedrag.

Vervolgens vroeg de deelnemer aan het Bpf of een deel van dat ouderdomspensioen kon worden ingewisseld voor een hoger nabestaandenspensioen. Dat kon. Het Bpf rekende hem daarop schriftelijk voor wat daar dan de gevolgen van zouden zijn. Wederom ging het Bpf hierbij uit van het gecorrigeerde ouderdomspensioen.

Op 1 november 2007 ging de deelnemer met pensioen. Vanaf dat moment ontving hij gedurende bijna 2,5

“Het pensioenoverzicht bleek zo onduidelijk dat de Kantonrechter het pas op de zitting en na uitleg van het Bpf begon te begrijpen.”

Teun Huijg

jaar het hogere ouderdomspensioen. Overigens, ook op het uniform pensioenoverzicht 2008 stond het hogere ouderdomspensioen vermeld.

In april 2010 kwam het Bpf achter zijn fout. Het Bpf informeerde de gepensioneerde daarover en stelde dat hij slechts recht had op 22.000 euro. Vanaf april 2010 zou dat bedrag dan ook uitbetaald worden.

De gepensioneerde was het daar niet mee eens en richtte zich tot de Kantonrechter Heerlen. De gepensioneerde stelde dat hij, gezien het handelen van het Bpf, er gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dat het ouderdomspensioen dat hij ontving correct was. Bovendien had hij zijn uitgavenpatroon aan dat hogere bedrag aangepast. Zo had hij een huis gekocht, met hogere maandelijkse woonlasten als gevolg. Die zou hij amper nog kunnen opbrengen indien hij het lagere bedrag voortaan zou ontvangen, aldus nog steeds de gepensioneerde.

De Kantonrechter Heerlen gaf de gepensioneerde gelijk. Daarbij ging de Kantonrechter niet over één nacht ijs. Ondanks dat aan een beroep op gerechtvaardigd vertrouwen

De Kantonrechter stelt overigens in algemene zin wel paal en perk aan de mate waarin belanghebbenden beschermd worden. Een gepensioneerde (of deelnemer) mag niet op de juistheid van verstrekte informatie vertrouwen, indien er sprake is van een evidente, voor iedere leek begrijpelijke fout, of indien er eerder informatie is verstrekt op basis waarvan de gepensioneerde had moeten begrijpen dat de informatie niet juist kan zijn. Volgens de Kantonrechter was daar in dit geval geen sprake van. Het enige pensioenoverzicht dat de gepensioneerde ooit eerder had ontvangen (in 2004) bleek zo onduidelijk te zijn dat de Kantonrechter het overzicht pas op de zitting begon te begrijpen, maar niet dan nadat het Bpf de nodige uitleg daarover had verschaft.

Ten overvloede wees de Kantonrechter er op dat naar zijn mening de gepensioneerde ook echt dacht dat het hogere bedrag juist was. Zo had hij aan een voormalige collega – die verbaasd was over hoe laag zijn eigen pensioen was – laten zien hoe hoog zijn pensioen wel niet was. Dat zou in de visie van de Kantonrechter een frauduleus iemand niet gedaan hebben. Immers, daarmee loopt die persoon het risico dat de ex-collega bij het Bpf gaat klagen dat hij onverklaarbaar veel minder krijgt dan de gepensioneerde. Saillant detail: dat is ook exact hoe het Bpf zijn fout ontdekte! ■

Teun Huijg is pensioenrechtadvocaat bij Stibbe Advocaten

strengere eisen moeten worden gesteld, honoreerde de Kantonrechter hier een beroep op gerechtvaardigd vertrouwen wel. Daarbij hechtte de Kantonrechter veel waarde aan het feit dat het Bpf een professionele partij is. Daarvan mag men verwachten dat die over voldoende kennis beschikt om het juiste pensioen uit te rekenen. De gepensioneerde echter is een leek. Dat verschil in deskundigheid leidt er volgens de Kantonrechter enerzijds toe dat het Bpf bij zijn berekeningen de grootst mogelijke zorgvuldigheid had moeten betrachten en anderzijds dat niet al te snel kan worden aangenomen dat de gepensioneerde had moeten weten dat de berekeningen van het Bpf onjuist waren.

Ook de volgende omstandigheden leidden er volgens de Kantonrechter toe dat de gepensioneerde er op mocht vertrouwen dat wat hij ontving juist was:

- De eerste brief was niet automatisch opgesteld, maar bewust geschreven.
- Het aanzienlijke verschil tussen de twee bedragen.
- Het feit dat het verschil ten nadele was van het Bpf.
- Het belang van de mededeling (het ging over het levensonderhoud van gepensioneerde).
- Gepensioneerde ontving bijna 2,5 jaar het hogere bedrag.
- Het Bpf had blijkbaar geen controlemomenten ingebouwd waarop de juistheid van het toegekende pensioen werd geverifieerd, dit terwijl het fonds meer dan vijf keer daar wel aanleiding toe had.